

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

An Ioseph sit conceptus sine peccato Originali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

QVÆSTIO SINGVLARIS.

An IOSEPH sit conceptus sine peccato originali?

NE quod præcipuum videri potest, Lector Benevole, præteritum à me, vel etiam ignoratum esse, arguas, en appendo coram omnibus ad Rationis libellam propositam quæstionem. Ac 1. in lance dextrâ sunt momenta omnia, quæ quidem mihi occurrunt, Sententiæ affirmantis

Nempe 1. est; Quia sine ullâ Censura graviore per annos ducentos lecta & tolerata fuit, etiam post Concilium Tridentinum, in Mariali Bernardini de Bustris Serm. 12. de Despons. MARIÆ, part. 4. tit. Deus etiam præservavit IOSEPH ab originali: Vbi Auctor hæc habet. Posito, quod expressè dixisset Salvator; inter natos mulierum nullus surrexit vel surget maior in gloriam paradisi Ioanne Baptista, adhuc posset teneri quod S. IOSEPH sit maior in gloria ipso Ioanne Baptista; Si tenere vellemus opinionem unius devoti ipsius S. IOSEPHI, qui opinatus est, quod sicut Deus voluit præservare Beatam Virginem à peccato originali, ut esset eius digna mater, ita etiam voluit præservare S. IOSEPH, ut esset Matris suæ dignus Sponsus, & eius idoneus Pater nutritius, & Minister purissimus; & quantum possibile esset conformaretur in puritate ipsi innocentissimæ Virgini; & hanc suam opinionem confirmat dicto Ioannis

annis Gerson in exord. Serm. de Nat. B.V. ubi ait; ^{ca}
Sicut decuit, ut MARIA tanta puritate niteret, sicut ^{ca}
dicit Anselmus, quâ sub Deo maior nequet intelligi, ita ^{ca}
decuit, ut IOSEPH tantâ prerogativâ poilleret, quo simi- ^{ca}
litudinem & convenientiam exprimeret talis Sponsi ad ^{ca}
talem Sponsam, de quâ natus est IESVS Christus. Vnde ^{ca}
sicut laus MARIÆ est laus Christi filij sui, ita laus IO- ^{ca}
SEPH in præconium redundat utriusq; , IESV scilicet & ^{ca}
MARIÆ. Et sic ex adverso dicit sapiens Eccli. 3, quod ^{ca}
dedecus filij est pater sine honore, similiter dedecus Sponsa ^{ca}
esset Sponsus sine honore derelictus. Hæc Gerson. Dicit ^{ca}
autem prædictus devotus, quod per hanc præser- ^{ca}
vationem non sequitur, quod Beatus IOSEPH sit ^{ca}
æqualis Beatæ Virgini per omnia, sed solùm con- ^{ca}
formis. Nam excellentior fuit præservatio ipsius ^{ca}
Matris Dei, quàm Sponsi sui. Ipsa enim purissima ^{ca}
Virgo taliter fuit præservata; quod nullam peni- ^{ca}
tus infectionem sensit in anima, sed nec etiam in ^{ca}
corpore; IOSEPH verò habuit corpus infectum ^{ca}
sicut alij, sed antequam in eò infunderetur anima, ^{ca}
purgatum fuit Sancti Spiritus sanctificatione; & ^{ca}
tunc creata & infusa est anima, & ab originali pec- ^{ca}
cato præservata, eò modò, quo credidit M. Paulus ^{ca}
de Venetijs, præservatam fuisse gloriosam Virgi- ^{ca}
nam; quæ tamen ab alijs creditur fuisse excellen- ^{ca}
tius præservata. Hactenus Bernardinus. Et memi- ^{ca}
nit opinionis huius etiam Carthag. lib. 4. Hom. 12. ^{ca}
nihil præterea definiens, securane sit, an reiecta- ^{ca}
nea.

2. Quia Elog. 1, ponitur IOSEPH ab æter-

V 2

nò, &

nò, & ante omnia, prædestinatus, ut à cum IESV & MARIA. Sicut ergo vi huius prædestinationis præservata est MARIA à peccato originali, utpote prævisa independenter à peccato Adami, ita ipse quoque, simili prærogativa prædestinationis gaudens, ab eodem proportionaliter præservatus esse, dici potest.

3. Quia pro eodem pugnat non leviter, ferè totus ille discursus S. Thomæ in 3. p. q. 27. a. 4. in c. ex quo Recentiores pro immaculatâ MARIÆ Conceptione argumentantur. Nam quidni totidem verbis dicam; *Respondeo dicendum, quod illos, quos Deus ad aliquid eligit, ita præparat & disponit, ut ad id, ad quod eliguntur, inveniatur idonei secundum 2. ad Cor. 3. Idoneos nos fecit ministros novi testamenti. Beata autem Virgo (itèmq; IOSEPH) fuit electa (electus) divinitus, ut esset mater Dei (Sponsus matris Dei, & Pater IESV exceptâ solâ carnali generatione.) Et ideo non est dubitandum, quin Deus per suam gratiam eam (eum) ad hoc, idoneam, (idoneum) reddiderit, secundum quod Angelus ad eam (eum) dixit, *Invenisti gratiam apud Deum: ecce concipies, &c. (IOSEPH fili David, noli timere, &c.) Non autem fuisset idonea mater Dei, (idoneus vir MARIÆ, & Pater IESV,) si peccasset aliquando: tum quia honor parentum redundat in prolem, secundum illud Prov. 17. Gratia filiorum, patres eorum: unde & per oppositum ignominia matris in filium redundasset. Tum etiam quia singularem affinitatem (sive propinquitatem) habuit ad Christum, qui ab ea (eo) carnem accepit (per pater-*
nam*

nam providentiam diuturnæ nutritionis.) Dicitur autem 2. ad Cor. 3. *Quæ conventio Christi ad Belial? Tum etiam, quia singulari modo Dei filius, qui est Dei Sapientia in ipsâ (cum ipso) habitavit non solum in animâ, sed etiam in uterô (non solum spiritualiter, sed etiam corporaliter.) Dicitur autem Sap. 1. In malevolam animâ non introibit Sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Et ideo simpliciter fatendum est, quod B. Virgo (IOSEPHVS) nullum actuale peccatum (Theologi complures addunt, originale) commisit, nec mortale, nec veniale: ut sic in ea (eô) impleatur, quod dicitur Cant. 4. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. (Cant. 5. v. 9. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, ô pulcherrima mulierum, &c. Et v. 15. Guttur illius suavissimum: & totus desiderabilis.)*

4. Quia multis alijs, cum Virgineâ sua Sponsa, communibus sibi privilegijs, condecoratus est; ex quibus tamen Auctores moventur ad asserendam Immaculatam prædictæ Virginis Conceptionem. Talia enim sunt, prædestinari & eligi ante omnes alios. Salaz. cap. 2. Esse immunem à peccatis actualibus. Cap. 25. & 26. Habere perfectissimam Virginitatem. Cap. 27. Plerisque effectibus peccati originalis carere. Cap. 28. Proximè coniungi cum Filio Dei. Cap. 29. Eundem summa cum potestate gubernare. Cap. 30. Confirmari in gratia. Cap. 32. §. 2. 3. Deum clarè vidisse. §. 4. Ergo indidem potest inferri immaculata IOSEPHI Conceptio.

5. Quia nihil obstat. Non enim obstat Censura, ut dictum est Mot. 1. Nec doctrina Devoti à Bernardino citati constituentis præservationem IOSEPHI in, nescio, quâ corporali infectione, quâ tamen caruerit MARIA. Absque eâ enim adhuc discrimen dari potest, inter MARIAM & Ipsum; si nempe dicamus, MARIAM quidem caruisse etiam debitò proximò originali; ipsum autem hoc contraxisse.

Iam verò & in sinistra Lance ponamus Negantis Sententiæ quantacunque consequi possumus, motiva.

Ex ijs autem 1. est, Quia saltem in genere graviter censetur opposita doctrina. Eam enim Tanner. disp. 4. q. 7. n. 32. temerariam & suspectam de hæresi vocat: quia à regulâ fidei absque fundamentò, & contra omnium Orthodoxorum sententiam exceptionem facit.

2. Quia etiam Trident. Sess. 5. in Decr. de Pecc. Orig. videtur condemnare contrarium. Nam 1. cum Apost. ad Rom. 5. ait, in unò homine omnes peccavisse, 2. Adæ peccatum propagatione transfusum omnibus inesse, 3. Ibi non comprehendere se Beatam & Immaculatam Virginem MARIAM Dei Genitricem. De S. autem IOSEPHO prorsus tacet.

3. Quia neque unus quidem ex Catholicis Doctoribus ausus est hoc ut probabile dicere; ut videre est ex Mot. 1. Si enim esset, cur potius ad Devoti opinionem confugeret? An ergo, in re
tantâ,

tantâ, singularis opinio, & communi tantopere repugnans, tutò doceri potest?

4. Quia Motiva affirmantia non conyincunt. Ut enim nil amplius dicam de primò, adhuc defendi potest prædestinatio IOSEPHI ab æterno & ante omnia, tametsi ea facta sit post prævisionem contracti peccati originalis. 3. verò in rigore non plus quàm immunitatem à peccato actuali extorquere potest. Adhæc autem minus utique pro IOSEPHO facit, quàm pro MARIA. Id quod etiam de 4. dici debet. Neque enim vel unicum privilegium in eo gradu concessum est IOSEPHO, in quo concessum est MARIAE. Non igitur ex inæqualibus præmissis inferri debet Consequentiæ æqualis.

5. Quia affirmans Sententia addit onus novum oneri antiquo quò pro Immaculatâ MARIAE Virginis Conceptione inter Articulos Fidei constituendâ tot iam annis, coram Summis Pontificibus, incassum decertatur. Potestne ergo aliquis, hac ipsâ nondum depugnatâ lite, ordiri pugnam aliam pro IOSEPHI immunitate, nihi utique profuturam, quàm ut Doctores collidantur inter se, & Hæreticis ansam præbeant, deridendi, aut scindendi doctrinam tunicæ inconsutilis Christi desuper contextæ per totum? In quo quidem aliqui remouent à se invidiam facti huius, propterea, quod opinionem istam de immaculato IOSEPHO, nonnisi ut verisimilem ac probabilem (extra Fidei Catholicæ orbitam) tradant. At hæc audire nolunt,

nolunt, quibus eadem Fides exosa est, ductò hinc novò argumentò, seu verius mantelò contumaciæ suæ, quòd tam facile doctrinis vanis & peregrinis abducamur, contra Apost. monitum, ad Hebr. 13. v. 9.

Resolutio Questionis.

1. Tutior longè est Sententia Negans.
2. An Sententia affirmans dici possit probabilis ac verisimilis, Doctoribus alijs omnibus tacentibus, mihi non liquet.
3. Si cui tamen post immaculatam Dei Genitricem, hoc speciale immunitatis Privilegium, probabiliter concedi potest, existimo concedendum esse IOSEPHO.

Ad cuius maiorem Laudem, utinam! Deus cogitationes nostras omnes converteret!

ORATIO VOTIVA

Ad

S. IOSEPHVM.

Beatissime IOSEPH, Pater Nutritie IESV Christi Filij Dei, & Sponse sanctissimæ Matris eiusdem Dei, Virginis MARIE. Ego N. te hodie in Patrem, Patronum, & Advocatum eligo, firmiterque statuo, ac propono, me nunquam

te